

rainer m. schröder
kalpazan avı
komiser parlak

almanca aslından çeviren: ayşe selen
resimler: anke siebert

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Rainer M. Schröder

KOMİSER PARLAK

KALPAZAN AVI

♥ CAN
ÇOCUK

ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

Yayın Yönetmeni: Samiye Öz
Dizgi: Gelengül Çakır
Düzeltili: Fulya Tükel
Montaj: Mine Sarıkaya
Kapak Düzeni: Ulaş Eryavuz

İç Baskı ve Cilt: Şefik Matbaası
Kapak Baskı: Çetin Ofset

1. basım: 2004

ISBN 975-07-0395-2

© 2000 - C. Bertelsmann Jugendbuch Verlag GmbH, München /
Onk Ajans Ltd. / Can Yayınları Ltd. Şti. (2001)

Rainer M. Schröder
KOMİSER PARLAK
KALPAZAN AVI

İKİNCİ KİTAP

Almanca aslından çeviren
AYŞE SELEN

Resimleyen
ANKE SIEBERT

CAN ÇOCUK LTD. ŞTİ
Yeniçarşı Caddesi No. 41/A, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0-212) 245 82 92 Faks: (0-212) 245 82 93
<http://www.cancocuk.com>
e-posta: cancocuk@cancocuk.com

Özgün adı
Jagd auf blaue Blüten

**RAINER M. SCHRÖDER'İN
CAN ÇOCUK'TAKİ
KİTAPLARI**

KOMİSER PARLAK PARK OTEL BASKINI
KOMİSER PARLAK KALPAZAN AVI
KOMİSER PARLAK RİNGA BALIĞI TUZAĞI

Rainer M. Schröder, 1951 yılında Rostock'ta doğdu. Çok çeşitli alanlarda eğitim gördü (opera, hukuk, tiyatro, sinema ve televizyon). Hayatını serbest yazar olarak sürdürmeye karar vermeden önce değişik işlerde çalıştı (inşaat işçiliği, matbaacılık, muhabirlik, tiyatro yazarlığı, yayınevi editörlüğü). 1980 yılında ABD'ye gitti, ülkeyi bir baştan bir başa gezdi ve sonunda Virjinya eyaletinde bir çiftlik satın aldı. Orada bir süre yazarlık yaparak yaşadı, çiftçiliği ise hobi olarak sürdürdü. Ama sık sık macera dolu yolculuklara çıkmaktan da geri durmadı. Sayısız gençlik kitabı, roman, genel bilgi kitapları, bunların yanı sıra radyo oyunları ve yolculuk anıları yayınladı. *Schröder* bugün Florida'da yaşamakta, daha doğrusu belki de şu anda yerkürenin herhangi bir yerinde yollardadır.

*ikinci serüvenimize
hoş geldiniz*

KAHRAMANLARIMIZ

Komiser Parlak olarak bilinir.
Çünkü kel kafası ayna gibi parlar.
Biraz dalgın görünüşlüdür.
Ama pırıl pırıl bir zekâsı vardır.
Karanlık olayları
aklıyla olmasa da,
içgüdüleriyle çok iyi çözer.
Suçluları ortaya çıkarmakta
üstüne yoktur.

Komiser Parlak

Papyon Kravat

Ona *Baron* derler.
Çünkü her zaman çok şık giyinir.
Görgü kurallarını çok iyi bilir.
Kibar bir konuşma biçimi vardır.
Bedensel güce dayalı işlerden
nefret eder.
Kelebek kravatını
boynundan hiç eksik etmez

Tino Kurnaz

Tavşan Tino olarak bilinir.
Burnunun üstündeki gözlüğünün
camları şişe dibi kalınlığındadır.
Çiçeklere alerjisi olduğu halde,
olağanüstü çiçekler yetiştirir.

Çamyarması Bodo olarak bilinir. Ayı gibi güçlüdür. Ama karıncayı bile incitmez.

Bodo

Dolandırıcılıkta üstüne yoktur. Her türlü kirli işleri o bilir. Bu yüzden *Patron* odur.

Adolf Dürüst

Takma adı *Kapکارa*'dır. Hırsızlara yataklık eder. Ünü bütün kente yayılmıştır. Kara giysiler giymeyi, anlamsız sözler etmeyi çok sever. Müthiş bir aşçıdır.

Fred Tava

Örümcek Karlo olarak bilinir. Yüksek yerlerde kesinlikle başı dönmez, gözü kararmaz. Ünlü bir dağcı olmak istemiş, ama becerememiştir. Yüksek yapılara bir örümcek gibi tırmanıp hırsızlık yapar. Bu yüzden kötü bir ün edinmiştir..

Karlo Kanetti

KARANLIĞIN İÇİNDEKİ GÖLGELER

Komiser, elindeki silahın ağırlığını hissediyordu. Metal kısmı rahatsızlık verecek kadar soğuktu. İsteksizce silahın emniyetini açtı, namluya bir kurşun sürdü.

“Yerin dibine batsın bu anlamsız vuruşma!” diye mırıldandı Komiser Çivi öfkeyle. “İnsanlar beni ne sanıyorlar?.. Ben James Bond değilim ki!”

Gerçekten de efsanevi 007'yle Komiser Çivi arasında en küçük bir benzerlik yoktu. Komiser, orta boyluydu, pek güçlü değildi, giyimine özen göstermemek gibi bir takıntısı vardı. Kel kafası, meslektaşlarının ve yeraltı dünyasının ona *Komiser Parlak* adını takmasına neden olmuştu.

Komiser, mesleğini severdi, olayları çözmedeki başarısı nedeniyle hırsızların korkulu rüyasıydı. Ancak zaman zaman silahına el atmak zorunda kalması hiç mi hiç hoşuna gitmezdi. Silahını eline alabilmek için her seferinde kendisiyle uzun savaşılar verirdi.

Komiser, şiddetten hiçbir şeyden iğrenmediği

kadar iğrenir, olayları mantıkla çözmeyi yeğlerdi. Bu nedenle hemen silaha sarılmak zorunda kaldığı için kafası allak bullak olmuştu. Bu tür çatışmalarda en ufak bir şansı bile olmadığını daha baştan çok iyi biliyordu. Hiçbir zaman iyi bir nişancı olmamış, olmak da istememişti. Ruhsal ya da bedensel zayıflıklarını silahla örtmek isteyen insanları şiddetle kınardı.

“Buna baştan karşı çıkmalıyım,” diye homurdandı. Ama artık iş işten geçmişti. Bu tuhaf ‘suçlu avı’ için hazırlıklar çoktan tamamlanmıştı, kaybedecek olan kişinin adı da çoktan belirlenmişti: Komiser Parlak!

Sinirli bir şekilde, sol elinin tersiyle alnını sil-di. Terliyordu. Terlemesi, kızgınlığını daha da artırıyordu. Bir an için gerçekten de tabancanın emniyetini yine kapatmayı, olay yerine sırtını dönüp her şeyi bırakarak gitmeyi düşündü.

Ama sonra görev bilinci baskın çıktı. Kendi kendine, bunu aşması gerektiğini söyledi, en azından bu seferlik. Hem düşmanları her an karşısına çıkabilirlerdi. O anda saniyeler konuşuyordu...

Hafif açılmış bacaklar ve iki eliyle tuttuğu ateşe hazır tabancasıyla Komiser, harekete geçmesi gereken ânı bekliyordu. Dikkat kesilmiş bir yüzle, önünde uzanıp giden, bir fabrika avlusuna açılan karanlık sokağa bakıyordu. Geceydi. Bulutlarla kaplı alacakaranlık, şehrin üzerine çökmüştü. Havada şiddetli bir yaz fırtınasının ağırlığı vardı. Kaldırımların ve sokak kenarına park etmiş arabaların üzerine sokak lambalarının sarımtırak ışığı düşüyordu. Sokak sanki terk edilmişti.

“Haydi, başlayalım bakalım!” diye homurdandı, sabırsızlıkla. Aynı anda belli belirsiz bir gölge fark etti. Metalin parıltısını görmüştü, artık daha hızlı ateş edenin kazanacağına bilincindeydi. Tabancasını kaldırdı, büyük bir hızla sola döndü, karanlığa gömülmüş sokakta hızla kaçan gölgeye nişan aldı.

Komiser yeterince hızlı davranamadı. Daha kendi silahının tetiğine parmağını dokundurmadan düşmanı ateş açmıştı bile. Namlunun ucundan çıkan ateş, karanlığın içinde şimşek gibi çaktı. Komiser’i hedeflemiş gibi görünüyordu. Şiddetli patlama sesi yüksek duvarlarda yankılandı.

Komiser Parlak çömeldi, o da ateş etmeye başladı. Tabanca sesi gecenin içinde kırbaç gibi patladı. Komiser, silahını ateşlediği anda elinin havaya fırlamasından, silahın şiddetle geri teptiğini hissetti.

Komiser’in kurşunu rakibine tehlike oluşturmadı. Hedefin metrelerce ötesinden geçip gitti. Komiser bir kez daha ateş edemedi, adamın gölgesi, karşı kaldırımda, karanlık bir avlu girişinde gözden kayboldu.

“Bir-sıfır öndesiniz,” diye homurdandı Komiser Parlak. Ama bu gecelik çatışma henüz bitmiş sayılmazdı.

Sokağın sağ tarafında adamın biri bir kamyonun arkasından aniden atlayıverdi. Sokak lambalarının ışığında adamın elindeki büyük kalibreli silah rahatlıkla seçilebiliyordu. Önceden hiçbir uyarı yapmadan ateş etmeye başladı, bir yandan da kara asfaltın üzerinde zikzaklar çizerek koşuyordu.

Kurşunlar art arda patlıyordu.

Tabancanın namlusundan portakal renginde alevler fişkıyordu.

Komiser Parlak, alçak sesle küfretti, kenara sıçradı, tabancasıyla iki el ateş etti. Ama tutturamadı. Deli gibi çevresine ateş eden adam, koşmaya devam etti. Tehlikeli biçimde seken mermilerin sevimsiz sesleri havayı boğuyordu.

“Bu silah cambazları karşısında hiç şansım olmadığını zaten biliyordum!” dedi Komiser, öfkeyle. “En küçük bir şansımın bile olmadığını...”

Tabancalı adam bir deponun içine doğru gözden kayboldu. Bu hayali sahnenin üstüne bir an için ağır bir sessizlik çöktü.

Komiser Parlak daha ilk iki şaşırtıcı saldırının etkisinden kurtulamadan saldırı yeniden başladı. Komiser, bu kez aynı anda iki saldırganla birden başa çıkmak zorundaydı. Sadece birkaç metre ötesinde duran bir arabanın kapıları açıldı. Siyah deri ceketli iki delikanlı kendilerini arabadan sokağa attılar, yerde yuvarlanarak yattıkları yerden Komiser’e ateş etmeye başladılar.

Komiser Parlak, olduğu yere büzülüp kaldı, mermilerin bedenine isabet ettiğini sandı. Midesi kurşunun isabet edeceği beklentisiyle kasıldı. Bu iki delikanlıya yenik düştüğünü biliyordu, ama en azından elindeki minicik şansı değerlendirmeye çalışıyordu.

Uçar gibi döndü. Ama bunun için çok zaman harcamıştı. Yaşamla ölüm arasında saniyenin onda biri kadar bir süre söz konusuydu. İki delikanlı ona doğru yaylım ateşine başlamışlardı.

“Allah kahretsin!” diye sövdü Komiser. Sonu

gelmişti...

“Yeter artık, Koopmann!” diye seslendi Komiser, istemeye istemeye. “Durdurun şu lanet olası filmi ve lütfen ışıkları yakın!”

Deli gibi ateş eden adamlar, park etmiş arabalar, evlerin gri cepheleri, bütün sahne, bir anda gözlerinin önünden uçup gitti. Aynı anda tavana-
daki neon lambaları ortalığı aydınlattı.

Sarışın, sempatik yüzlü, girişken genç adam, “Eğitim filmi zaten durduracaktım,” dedi, alaycı bir tonla. “Yanlış anlamayın da, sizin şu... silah kullanmadaki ustalığınıza daha fazla dayanmam mümkün değildi, Şef.”

“Tabii ki yanlış anlamam.” Komiser tabancasının emniyetini kapattı. “Sizin tam aksinize, bu çılgınlıktan pek hoşlandığımı söyleyemem...”

Komiser, yardımcısıyla birlikte, Steinenbrück Emniyet Müdürlüğü'nün yeraltındaki odalarından birindeydi. Bodrum katta bulunan ses yalıtımlı büyük oda son moda bir atış sahnesine dönüştürülmüştü. Çevreye deli gibi ateş eden adamların görüntüsü özel bir projektörle duvara yansıtılmıştı. Bir bilgisayar, Komiser'in ve hayali saldırganlarının atışlarının isabet derecesini saptıyordu.

“Çılgınlık!” diye yineledi Claus Koopmann öfkeyle. “Bu eğitimler zorunlu, Şef! Yanlış anlamayın da, sizin şu berbat atışlarınıza bakınca...”

“Yok yok, sorun değil,” diye gülümsedi Komiser Parlak, neşeyle.

“Daha çok antrenman yapmanız gerekiyor!”

“Bu saçmalık görev gereği olmasaydı, asla beni burada göremezdiniz,” diye itiraf etti Komiser

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Komiser Parlak, bir kalpazan çetesine karşı çaresiz durumdadır. Çete, durmadan sahte paralar basıp piyasaya sürmektedir. Polis örgütündeki bir köstebek yüzünden *Komiser*'in bütün girişimleri başarısızlıkla sonuçlanmaktadır. Bunun üzerine *Komiser*, *Adolf* ve arkadaşlarından yardım istemek zorunda kalır. *Adolf* ile arkadaşları eski alışkanlıkları olan sahte para basma yöntemleriyle *Komiser*'in safında yer alırlar.

ISBN 975-07-0395-2

<http://www.cancocuk.com>